

Sygnatura akt II Ns 1256/17

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR K. T.

Protokolant st. sekr. sąd. M. R.

po rozpoznaniu w dniu 6 czerwca 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w B. B.

z udziałem A. K., D. K., B. K., S. G., F. G., M. O. i W. K.

o stwierdzenie nabycia spadku

postanawia

1. stwierdzić, że spadek po M. K. (1) z domu K., córce J. i F., zmarłej w dniu 30 marca 2013 roku w Ł., mającej ostatnie miejsce zwykłego pobytu w Ł., na podstawie ustawy nabył wnuk A. K. syn J. I. i B. w całości;
2. przyznać kuratorowi ustanowionemu dla uczestników postępowania A. K. i D. I. Łodydze wynagrodzenie w kwocie łącznej 96 (dziewięćdziesiąt sześć) złotych, które wypłacić tymczasowo z środków Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi;
3. obciążyć, tytułem tymczasowo wyłożonych wydatków, wnioskodawcę na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Łodzi - Widzewa w Łodzi kwotą 96 (dziewięćdziesiąt sześć) złotych.

Sygnatura akt II Ns 1256/17

UZASADNIENIE

We wniosku złożonym 28 września 2017 roku (...) Bank (...), reprezentowany przez pełnomocnika w osobie radcy prawnego, wniósł o stwierdzenie nabycia spadku po M. K. (2), a także zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Interes we wniesieniu wniosku uzasadniony tym, że wnioskodawca był wierzycielem spadkodawczyni.

(wniosek k. 3- 5, pełnomocnictwo k. 7)

Uczestnicy F. G., S. G. i B. G. (poprzednie nazwisko K.), a także pełnomocnik uczestnika M. O. przyłączyli się do wniosku, z tym że wnieśli o ustalenie, że F. G., S. G., B. G. i M. O. nie dziedziczą.

(protokół rozprawy z 14 lutego 2018 roku k. 41, zapis protokołu rozprawy od 00:03:59)

Uczestnicy W. K., A. K. i D. K. oświadczyli, że nie zajmują stanowiska.

(protokół rozprawy z 6 czerwca 2018 roku k. 80, zapis protokołu rozprawy od 00:04:28)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. (2) zmarła 30 marca 2013 roku w Ł., gdzie miała ostatnie miejsce zwykłego pobytu (dz. Górna). W chwili śmierci była rozwiedziona. Miała 2 synów. Pierwszy syn K. K. (2) zmarł przed nią 25 sierpnia 2011 roku i miał tylko jedno dziecko M. O., który spadek odrzucił 25 września 2015 roku, zaś o tytule dziedziczenia dowiedział się 25 maja 2015 roku i nie ma zstępnych. Drugi syn J. K. (1) odrzucił spadek 11 września 2013 roku. Ma dwoje dzieci. Jego córka B. G. odrzuciła spadek 23 września 2013 roku; ma dwóch synów: S. G., który spadek odrzucił 6 marca 2014 roku i nie ma zstępnych oraz F. G., w imieniu którego złożone zostało przez rodziców B. i J. G. oświadczenie o odrzuceniu spadku w dniu 14 listopada 2014 roku przed tutejszym Sądem, przy czym wniosek o przyjęcie oświadczenia złożono 9 kwietnia 2014 roku, zaś wcześniej toczyło się postępowanie przed sądem rodzinnym i nieletnich o zezwolenie na odrzucenie spadku, zakończone postanowieniem z 19 marca 2014 roku. Syn J. K. (1) A. K. nie złożył oświadczenia w przedmiocie spadku. O śmierci spadkodawczyni dowiedział się jeszcze za życia J. K. (1) (J. K. zmarł 7 marca 2014 roku). O tym, że J. K. (1) odrzucił spadek, A. K. dowiedział się w dniu 25 września 2013 roku od tutejszego Sądu w sprawie II (...); jednocześnie zatem dowiedział się o śmierci spadkodawczyni. Nikt nie zrzekał się dziedziczenia. Spadkodawczyni nie sporządziła testamentu.

(zapewnienie spadkowe złożone przez B. G. protokół rozprawy z 14 lutego 2018 roku k. 42 i zapis rozprawy od 00:09:17, odpisy skrócone aktu: zgonu M. K. k. 13 zał. akt II Ns 885/15, oświadczenia o odrzuceniu spadku: M. O. k. 3. zał. akt II Ns 2309/15, J. K. (1) k. 2 zał. akt II Ns 1676/13, B. G. k. 2. zał. akt II Ns 1778/13, S. G. k. 2 zał. akt II Ns 560/14, w imieniu F. G. k. 23 zał. akt II Ns 740/14 oraz z tychże: postanowienie z 19 marca 2014 roku k. 4 i wniosek k. 2, dowód doręczenia- osobiście pokwitowany przez A. K.- zawiadomienia w sprawie II Ns 1676/13 dotyczącej oświadczenia o odrzuceniu spadku przez J. K. (1) k. 6 zał. akt II Ns 1676/13, oświadczenie A. K. k. 81, zapis protokołu rozprawy z 6 czerwca 2018 roku od 00:06:22)

Sąd zważył, co następuje:

Powołanie do spadku może wynikać z ustawy albo z testamentu (art. 926§1 kc) Dziedziczenie ustawowe co do całości spadku następuje wtedy, gdy spadkodawca nie powołał spadkobiercy albo gdy żadna z osób, które powołał, nie chce lub nie może być spadkobiercą (art. 926§2 kc). Zgodnie z art. 931§1 kc, w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci oraz jego małżonek; dziedziczą w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przysługiwał, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się do dalszych zstępnych (art. 931§2 kc). Jak wreszcie stanowi art. 1020 kc, spadkobierca, który spadek odrzucił, zostaje wyłączony od dziedziczenia, tak jakby nie dożył otwarcia spadku. Termin na złożenie oświadczenia w przedmiocie spadku wynosi 6 miesięcy od dowiedzenia się o tytule swego powołania (art. 1015§1 kc). Chwilą dowiedzenia się o tytule powołania jest chwila dowiedzenia się o zgonie spadkodawcy, a w przypadku gdy inna osoba (osoby) wyprzedzają daną osobę w kolejności dziedziczenia, nadto od chwili dowiedzenia się o tym, że ta osoba (osoby) odrzuciły spadek (ew., z innych przyczyn nie dziedziczą, od chwili dowiedzenia się o tej innej przyczynie). Podkreślić należy, że osoba musi dowiedzieć się o obu tych okolicznościach (zgon spadkodawcy oraz przyczynie niedziedziczenia spadku przez osobę/ osoby ją poprzedzającą), a zatem jeżeli dowiaduje się o nich w różnych momentach, decyduje późniejsza chwila.

Przekładając ustalenia faktyczne na powyższe rozważania należy wskazać, że spośród zstępnych spadkodawczyni wszyscy, z wyjątkiem A. K., odrzucili spadek w terminie (oczywiście ustalenie takie nie dotyczy prawnuka D. K., który nie dochodził w ogóle do dziedziczenia z uwagi na dziedziczenie przez jego ojca A.).

Co do F. K., jakkolwiek oświadczenie w jego imieniu przed Sądem zostało złożone po upływie 6 miesięcy od dnia odrzucenia spadku przez jego matkę B. G., to termin został zachowany. Wniosek o przyjęcie oświadczenia w jego imieniu (sprawa II Ns 740/14) został złożony do Sądu w dniu 9 kwietnia 2014 roku, co zgodnie z orzecnictwem przerywa termin na złożenie oświadczenia. W tym dniu jednak, licząc 6 miesięcy od dnia złożenia oświadczenia o odrzuceniu spadku przez B. G. (tj. 23 września 2013 roku) termin ten już by upłynął. Należy jednak pamiętać, że wcześniej zostało wszczęte postępowanie o zezwolenie na odrzucenie spadku w imieniu F. G. przed sądem rodzinnym i opiekuńczym. Orzecnictwo w zakresie tego, czy i jaki jest wpływ takiego postępowania na termin na złożenie oświadczenia w przedmiocie spadku jest rozbieżne, gdyż prezentowane są co najmniej 3 koncepcje: złożenie

wniosku nie ma wpływu na termin, złożenie wniosku zawiesza termin, złożenie wniosku przerywa termin na złożenie oświadczenia. Sąd w tym składzie prezentuje drugą z nich, a z niej wynika, że okres od wszczęcia do prawomocnego zakończenia postępowania przez sądem rodzinnym i opiekuńczym nie podlega wliczeniu w termin 6- cio miesięczny. Jakkolwiek Sąd nie zna terminu wszczęcia postępowania przed sądem rodzinnym i opiekuńczym, wystarczające dla zachowania terminu 6- cio miesięcznego w przypadku oświadczenia w imieniu F. G. jest to, że jeszcze przed upływem 6 miesięcy od dnia złożenia oświadczenia przez B. G. (tj. 23 września 2013 roku) zapadło dopiero postanowienie sądu rodzinnego i opiekuńczego (tj. 19 marca 2013 roku), przy czym nie było ono jeszcze prawomocne, a co więcej postępowanie to musiało się już przecież toczyć jakiś czas. Należy założyć- choć nie wynika to z akt sprawy II Ns 740/17 (nie złożono wniosku o uzasadnienie), że sąd w tamtej sprawie umorzył postępowanie o zatwierdzenie uchylecia się od skutków prawnych niezłożenia w terminie oświadczenia właśnie z uwagi na to, że rodzice F. G. złożyli przed tym sądem oświadczenie o odrzuceniu spadku w terminie.

Co do A. K., jak wskazane w stanie faktycznym, dowiedział się z Sądu w dniu 25 września 2013 roku o tym, że jego ojciec J. K. (1) odrzucił spadek po spadkodawczyni. W sprawie II Ns 1676/13 (w której zarejestrowano oświadczenie J. K. o odrzuceniu spadku) na k. 6 znajduje się dowód doręczenia, osobiście pokwitowany przez A. Kowalewskiego, zawiadomienia o tym fakcie. Co więcej, z zapewnienia złożonego w sprawie przez siostrę A. K. B. G. wynika, że jeszcze przed tym, jak odrzuciła spadek (co nastąpiło 23 września 2013 roku) informowała brata telefonicznie o tym że spadek po spadkodawczyni odrzuci. W związku z brakiem oświadczenia, zgodnie z art. 1015§1 kc w brzmieniu obowiązującym w dacie otwarcia spadku, A. K. przyjął spadek po spadkodawczyni wprost, a wobec tego, że jest jedynym zstępnym spadkodawczyni, który spadku nie odrzucił, dziedziczy spadek w całości.

Jeżeli chodzi o krąg osób zainteresowanych, należy wskazać, że w związku ze śmiercią J. K. (1) istniała konieczność zapewnienia prawidłowego kręgu uczestników postępowania. Sąd zwrócił się do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi o akta spraw z zarejestrowanymi oświadczeniami w przedmiocie spadku po nim. Z załączonych akt (III Ns: 545/14, 761/14, (...) i (...)) oraz treści zapewnienia spadkowego wynika, że spadek nie został odrzucony po J. K. (1) przez D. K., który jest uczestnikiem postępowania.

Jeśli chodzi o wynagrodzenie kuratora ustanowionego dla uczestników A. i D. K., Sąd ustalił je w oparciu o §1 ust. 1 i §3 rozp. Ministra Sprawiedliwości z 9 marca 2018 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia (...) Dz.U. z 2018 roku poz. 536.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 520§1 kpc, nie znajdując podstaw do zastosowania §2 albo §3 art. 520 kpc.